

Recensie: Framing Britney Spears ★★1/2**1/2

VTM
donderdag 18 februari 2021

foto © VTM

Recensie:

Veel gedoe om niks dat we nog niet wisten, dat is de reportage Framing Britney Spears van The New York Times die Telefacts NU vanavond op vtm uitzond. In de reportage wordt het 12-jaar durende wettelijke gezag waar de popartieste onder staat uit de doeken gedaan. Dat gebeurt echter tamelijk eenzijdig. Voornamelijk de fans komen aan bod die hun idool willen bevrijden met de hashtag #freebritney . Voor alle duidelijkheid: Britney Spears is een vrije vrouw, ze kan gaan en staan waar ze wil, ze wordt dus niet vastgehouden of zo. Wel wil ze niet langer werken als artieste zo lang ze onder wettelijk gezag van haar vader James staat. Er is met andere woorden een juridisch dispuut tussen vader en dochter en het gaat voornamelijk om geld en imago.

Het lijstje namen van mensen die niet wensten mee te werken aan de documentaire is lang: James Spears (Britney's vader en bewindvoerder), Lynne Spears (Britney's moeder), Jamie Lynn Spears (de zus van Britney), Bryan Spears (de broer van Britney), Andrew Wallet (een advocaat, die van 2008 tot 2019 mede-bewindvoerder was), Sam Lutfi (Spears voormalig manager), Samuel D Ingham III (de advocaat van Britney die haar door de rechtbank is aangewezen) en last but not least Britney zelf. The New York Times stelt dat ze niet weet of hun verzoek tot bij de artieste is geraakt.

Op journalistiek vlak kan je je dan ook afvragen of die reportage wel voldoende evenwichtig is. Een gekend verhaal wordt aan de kijker verteld via archiefmateriaal maar de hoofdrolspelers in deze privé-werkkwestie/saga komen niet aan bod om de heel eenvoudige reden dat actuele quotes ontbreken. Naar ons gevoel doet de reportage dan ook iets te veel haar best om "en dat is op zijn zachtst gezegd hypocriet te noemen met een titel als 'Framing Britney Spears' " net hetzelfde: men geeft de kijker de indruk dat Britney een slachtoffer is, frameet haar zo en de gemenerik zou haar vader zijn. Als we naar zoiets kijken, bedenken we al gauw dat het leven niet zo zwart-wit is, en de zaken simpeler voorgesteld worden terwijl het hier over complexe materie gaat en verschillende tegenstrijdige belangen.

In de reportage zien we hoe Britney als tienjarige, in 1992 voor het eerst op TV verschijnt, tot 1994 in de Mickey Mouse Club op TV te zien is, en daarna haar zangcarrière uitbouwde. Die eerste ervaringen had ze te danken aan Nancy Carson, een agent die zich focust op kindertalent. Toen Britney niet meer op TV kwam, ging ze door een moeilijke periode, stelt de reportage.

Maar, ook al hadden haar ouders het niet breed, gesteund door haar vader en moeder (sommige bronnen stellen dat enkel Britney's moeder begaan was om de carrière van haar dochter), begon ze klein door optredens in winkelcentra te geven om zo kinderen en jongeren te bereiken (in die tijd bestonden social media nog niet n.v.d.r.).

Tot de videoclip van het naar seksualiteit refererende 'Baby One More Time' met Britney in schooluniform die baas lijkt van de gang op school en de single in 1998 uitgebracht wordt en haar instant wereldsucces bezorgt. Opvallend was dat, want Britney sprong eruit eind jaren '90 tegenover al die boybands wordt gesteld. Dat verdient al enige nuance, vinden we. In 1999 komt die single bij ons uit, de best verkopende van dat jaar in Vlaanderen trouwens. Spears zal ook met 'Sometimes' en '(You drive me) crazy' in de top 30 van best verkochte singles dat jaar staan.

Maar als we die lijst bekijken, klopt het niet dat zij er uitsprong tussen al die boybands die eerder zwak scoren in het jaaroverzicht. Bij ons gooiden in 1999 de volgende artiesten hoge ogen met hun singles. Allemaal vrouwen: K3, Ann Lee, Whitney Houston, Shania Twain, Milk Inc., Christina Aguilera, Emilia, Cher, Sixpence None The Richer, A*Teens, Jennifer Lopez, Vanessa Chinitor, Jessica, Mariah Carey & Whitney Houston, Destiny's Child, Charlotte, Madonna, Texas en The Mackenzie feat. Jessy.

Britney wordt nog voor ze meerderjarig is een wereldster. De (tabloid)pers focust op haar seksualiteit die ook uitgespeeld wordt in de videoclips (blote navel, decolleté). En Britney geeft de paparazzi wat ze willen. Die vechten soms letterlijk om het beste kiekje. Haar relaties met Justin Timberlake en Kevin Federline lopen op de klippen. En telkens komt ze er naar de buitenwereld toe niet goed uit. Rond de breuk met Justin hangt het gerucht dat ze hem ontrouw geweest zou zijn, wat ook diens videoclip 'Cry me a river' suggereert. Ze wordt "zo wordt gesuggereerd - compleet aan haar lot over gelaten qua communicatie, en heeft geen controle over een verhaal dat Timberlake de wereld heeft ingestuurd. Ook de paparazzi hebben dat in de mot. Eerder dan om haar professionele werk, komt ze vooral in het nieuws en in de gespecialiseerde pers met wat er gebeurt in haar privéleven.

De op zijn zachtst gezegd meest interessante quote in deze documentaire komt van advocaat Adam Streisand die stelt dat hij een medisch rapport van Britney niet mocht inkijken terwijl zij wat hem betrof op basis van zijn ontmoetingen met de artieste wel in staat was om haar eigen beslissingen te nemen wie haar zaken zou kunnen behartigen en hij daar geestelijk bekwaam voor achtte. Net die twee elementen (geestelijke bekwaamheid en in staat zijn eigen beslissingen te nemen) vormen de basis waarom iemand (tijdelijk) onder wettelijk gezag geplaatst kan worden. Uiteindelijk wordt niet hij, maar Samuel D Ingham III, door de rechtbank aangeduid als de advocaat van Britney Spears.

Waarom werd Britney Spears in 2008 (tijdelijk) onder wettelijk gezag geplaatst? Er waren foto's verschenen dat ze met haar baby Sean op haar schoot reed in 2006. Een jaar later schoor ze zich zelf kaal in LA en sloeg ze met een paraplu op de ruit van toenmalig celebrity videograaf Daniel Ramos. In 2008 wou ze de voogdij van haar zonen niet afstaan aan Federline. Ze bleek onder invloed. Het is dan dat ze onder wettelijk gezag geplaatst wordt en Federline even de volledige voogdij (fysiek en juridisch) over hun kinderen bekomt. Op dit moment zou het voormalig koppel een 30-70 voogdijregeling volgen. Dat betekent dat Kevin Federline 70% van de tijd met zijn twee zonen spendeert.

Wat willen Britney en de fans? Dat ze niet langer onder wettelijk gezag blijft staan van haar vader. Britney wil dat Jodi Montgomery, die al jaren haar zorgmanager is haar bewindvoerder wordt voor het medische luik, en voor het financiële wil ze dat er een externe gekwalificeerde bedrijfsexpert aangesteld wordt.

Waarom ligt dat moeilijk? Omdat James kan aantonen dat Britney onder zijn en Wallets wettelijk gezag enorm succes geogst hebben. Rapporten stellen dat Britney's gezondheidstoestand goed was toen. Dat doet opnieuw vragen rijzen of en in welke mate een wettelijk gezag nog van toepassing hoorde te zijn. Britney Spears werkte toen consequent én hard.

Tussen 2013 en 2017 bracht Britney met 'Britney: Piece of Me' in Las Vegas immers maar liefst 248 shows voor 916.875 toeschouwers, goed voor een omzet van omgerekend bijna 114 miljoen euro wat de concertreeks er een van de meest succesvolle ooit maakt in Las Vegas. Mocht James niet langer bewindvoerder zijn van haar vermogen dan zou hij reputatieschade lijden. Op dit moment staat Britney onder wettelijk gezag van Bessemer Trust en Britney's vader.

Is Britney Spears ook in staat om haar financiële zaken zelf te beheren? Is er een risico dat ze vatbaar zou zijn voor fraude of andere negatieve invloed? Daarover gaat

het in se.

Spears onderbreekt het werk voor onbepaalde tijd Britney Spears zou normaal gezien begin 2019 in première gaan met haar tweede Las Vegas show: Britney: Domination. Die zou plaatsvinden in het Park MGM's Park. Britney zou er omgerekend een kleine 420.000 euro per show mee verdienen. Ze zou zo de best betaalde act in Las Vegas zijn. Maar de reeks werd geannuleerd. Die bui hing al een tijdje in de lucht toen Britney op het persmoment waarin het nieuws officieel aangekondigd ging worden, wel verscheen, maar verder niets zei. Ze wandelde gewoon de rode loper af en weg was ze.

Wat leert ons deze Framing Britney Spears? Bitter weinig want het meeste wat te zien is in de reportage is al gekend. Wel is de timing opmerkelijk. Een week geleden, kort nadat de documentaire uitgezonden werd, vond er opnieuw een hoorzitting plaats tussen de betrokkenen rond het wettelijk gezag. Wat ons betreft geeft de docu van The New York Times een iets te eenzijdig beeld over deze complexe materie waar privé en werk met elkaar verweven zijn en heeft die als doel invloed te hebben op de juridische besluitvorming. De docu trekt naar ons gevoel iets te veel de kaart van de verdediging, de kaart van Britney en de fans.

De rechterlijke macht oordeelt echter op basis van de argumenten van de verschillende partijen. Gelukkig maar, want daar ontbreekt het bij Framing Britney Spears wat aan. En dat is ook waarom wij alle (inter)nationale media warm oproepen om te stoppen met dit soort Trial by Media-formats. In dit geval een waar de kaart van het 'slachtoffer' getrokken wordt.

De volgende hoorzittingen zijn gepland voor 17 maart en 27 april 2021.

< Bert Hertogs >